

_____, dnia _____ 20__ r.

Adres jednostki policji lub straży miejskiej:

_____
Nazwa jednostki

_____
Nazwa jednostki

_____
Adres

_____
Kod, miejscowość

Zawiadamiający:

_____
imię i nazwisko

_____
Adres

_____
Kod, miejscowość

**Zawiadomienie
o podejrzeniu popełnienia wykroczenia**

- (A) Działając w imieniu własnym, niniejszym **zawiadamiam** o popełnieniu czynu polegającego na umieszczeniu w ekspozycji punktu sprzedaży prasy przy ul. _____ w _____ nieprzyzwoitych wizerunków w tym także nieprzyzwoitych napisów tj. czynu uzasadniającego podejrzenie popełnienia wykroczenia z art. 141 Kodeksu wykroczeń.

(B) W załączeniu **składam fotografie** wykonane w dniu _____
w wyżej wymienionym miejscu, na których widoczne są treści, których publiczne
umieszczanie jest zakazane i podlega sankcji z art. 141 Kodeksu wykroczeń.

(C) **Wnoszę o:**

1. wszczęcie stosownego postępowania w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r., Nr 133, poz. 848, ze zm.), a nadto
2. niezwłoczne zabezpieczenie materiału dowodowego w sprawie poprzez wykonanie dokumentacji fotograficznej w miejscu dokonania wykroczenia.

UZASADNIENIE

I.

1. W dniu _____ roku, przechodząc ulicą _____
_____ w _____
zauważyłem/zauważyłam, że w ekspozycji prasy w znajdującym się tam punkcie
sprzedaży zostały umieszczone czasopisma, których okładki zawierają nieprzyzwoite
treści. W pierwszej kolejności wizerunki te przedstawiają nagie osoby w obscenicznych
pozach. Nie ulega wątpliwości, że wizerunki te są nieobyczajne. W sposób rażący
odbiegają bowiem od zasad zachowania powszechnie przyjętych i akceptowanych
w miejscach publicznych.

2. Ponadto umieszczone tam czasopisma zawierają nieprzyzwoite napisy, takie jak
_____
_____.
Ich treść można odczytać z fotografii wykonanych przeze mnie na miejscu. Napisy
te są wulgarne i w powszechnym odbiorze – obraźliwe.

Dowód: _____ fotografii – załącznik nr 1

II.

3. Opisany przeze mnie czyn wypełnia znamiona wykroczenia z art. 141 Kodeksu wykroczeń. Przepis artykułu 141 Kodeksu wykroczeń ma na celu ochronę obyczajności publicznej. Stanowi on, że karze ograniczenia wolności, grzywny do 1.500 złotych albo karze nagany podlega kto w miejscu publicznym umieszcza nieprzyzwoite ogłoszenie, napis lub rysunek.
4. Sprawcą przedmiotowego wykroczenia jest nieznaną mi osobiście osobą, która umieściła opisane powyżej czasopisma we wskazanym miejscu publicznym. Słusznym bowiem jest stwierdzenie, że „*sprawcą jest osoba, za pośrednictwem której nieprzyzwoity materiał wizualny lub dźwiękowy dotarł do oczu lub uszu bliżej nieokreślonej liczby osób*” por. W. Kotowski, *Komentarz, Zakamycze 2004*, s. 470. Należy uznać, że sprawcą który dopuścił się przedmiotowego wykroczenia jest sprzedawca w punkcie sprzedaży prasy.
5. Miejsce, którego niniejsze zawiadomienie dotyczy jest miejscem publicznym, w rozumieniu art. 141 Kodeksu wykroczeń. Dostęp do niego ma bowiem każda osoba – bez żadnych ograniczeń. W szczególności stwierdzenie to dotyczy dzieci i młodzieży.

III.

6. Przepis art. 141 Kodeksu wykroczeń stanowi, że wykroczeniem jest w szczególności „*umieszczenie nieprzyzwoitego [...] napisu lub rysunku [...]*”. Bez znaczenia zatem jest, czy nieprzyzwoita treść odnosi się jedynie do „rysunku” czy też „napisu” albo też rysunku i napisu równocześnie. Innymi słowy, dla stwierdzenia popełnienia wykroczenia z art. 141 Kodeksu wykroczeń nie jest koniecznym by prezentacja nieprzyzwoitych treści obejmowała jednocześnie rysunek i napis. Wystarczy stwierdzenie choćby jednej z ww. form umieszczenia nieprzyzwoitych treści.
7. Bez znaczenia nadto jest sposób w jaki „umieszczenie” to nastąpi. Inaczej mówiąc, to czy dane zachowanie będzie „umieszczaniem” w rozumieniu art. 141 Kodeksu wykroczeń nie zależy od tego, czy nieprzyzwoita treść została wykonana bezpośrednio przez sprawcę, czy też posłużył się on gotowym już materiałem (tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie).

8. Okładki zawierają szereg wizerunków, których prezentacja narusza obyczajność publiczną, w szczególności, gdy kontakt z takimi zdjęciami mają dzieci. Należy zauważyć, że skoro przepis nakłada sankcję za prezentowane w miejscu publicznym nieprzyzwoitych rysunków, to tym bardziej przepisem tym objęte jest prezentowanie zdjęć, które są dodatkowo przetwarzane w formie komputerowej w trakcie projektowania okładek prasy erotycznej. Podkreśla się, że technika, w jakiej wykonano nieprzyzwoitą treść (materiał wizualny) nie ma znaczenia (tak: *Mozgawa*, Kodeks wykroczeń, Komentarz, Warszawa 2007, s. 480). Okładki pism są bez wątpienia poddane ingerencji człowieka i komputera, co powoduje, że pierwotne zdjęcie wykonane przez fotografa (które samo w sobie również podlega art. 141 Kodeksu wykroczeń), zostaje przetworzone stając się swego rodzaju rysunkiem wykonanym techniką komputerową. Materiały wykonane w ten sposób są bardziej sugestywne i jednoznaczne, a dla dzieci również bardziej szokujące, niż typowe rysunki, a celem przepisu art. 141 Kodeksu wykroczeń jest obrona obyczajności publicznej, m.in. dla dobra dzieci i w celu uchronienia ich przed obscenicznością. Materiały podlegające penalizacji na podstawie art. 141 Kodeksu wykroczeń mogą być zarówno czymś narysowanym techniką tradycyjną, jak i przetworzonym komputerowo i umieszczonym na okładce pisma prezentowanego w miejscu publicznym. Według B. Kurzępy „rysunek odnosi się do wizerunku czegoś” (Kurzępa B., Kodeks wykroczeń, Komentarz, Warszawa 2008, s. 476). Na okładkach pism pokazanych na zdjęciu znajduje się wiele wizerunków postaci w sytuacjach i pozach obscenicznych i nieprzyzwoitych.

IV.

9. Według doktryny prawa, ustawowe znamię „nieprzyzwoitość” zależy od panujących w społeczeństwie, w danym czasie i miejscu, poglądów na to co jest nieprzyzwoite. Są to w szczególności takie treści, które mają charakter bezwstydnym. W literaturze podnosi się, że „*nieprzyzwoity to bezwstydnym, nieskromnym (...), nieobyczajnym*”; por. B. Kurzępa, *Kodeks wykroczeń, Komentarz*, Warszawa 2008, s. 476. Należy zgodzić się z twierdzeniem, że treści uwidocznione na załączonych zdjęciach nie są skromne i przyzwoite, szczególnie gdy ich odbiorcami są osoby, które oglądania tego typu treści sobie nie życzą, nie mówiąc już o dzieciach. Dla zakwalifikowania danej treści jako nieprzyzwoitej nie trzeba wykazywać, że treści te mają charakter pornograficzny. Gdyby taki miały, należałoby zastosować art. 202 kodeksu karnego. Ponieważ przepis chroni m.in. dzieci i młodzież, które są narażone na oglądanie obscenicznych (nieprzyzwoitych) materiałów, oceniając daną treść należy kierować się poziomem wrażliwości dzieci

i młodzieży. Należy więc zadać pytanie, czy treść uwidocznioną na fotografiach, które załączam można wręczyć na przykład siedmioletniej dziewczynce i uznać, że są to treści przyzwoite. Jeżeli nie, tym samym materiały te należy uznać za objęte przepisem art. 141 Kodeksu wykroczeń, gdyż również dzieci mają dostęp do takich materiałów umieszczonych w miejscu publicznym. Moim zdaniem, żadna z tych okładek nie nadaje się do pokazania dziecku, gdyż wszystkie zawierają nieprzyzwoite treści.

---

imię, nazwisko i podpis

Załączniki: zdjęcia wymienione w treści zawiadomienia.